

Sygn. akt V GC 923/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Jasiński

Protokolant: Katarzyna Piwowar

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2013 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **A. K.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę 6.324,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 6.324 zł (sześć tysięcy trzysta dwadzieścia cztery złote) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.534 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie) kwotę 151 zł (sto pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem reszty wydatków związanych ze stawiennictwem świadka.

Sygnatura akt: V GC 923/12

UZASADNIENIE

Powód, A. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...), pozwem z dnia 23 lipca 2012r. wniósł o zasądzenie od pozwanej, (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W., kwoty 6.324zł wraz ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Uzasadniając roszczenie powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 14 kwietnia 2012r. przysługuje mu przeciwko pozwanej roszczenie pieniężne z tytułu dokonania naprawy motocykla marki K.(...)o numerze rejestracyjnym (...), jako że pozwana jest podmiotem odpowiedzialnym za zlikwidowanie szkody pojazdu powstałej w dniu 14 sierpnia 2011r., co wynika z polisy ubezpieczeniowej nr (...).

W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej powód dokonał naprawy motocykla i zawiadomił o tym pozwaną zwracając się pisemnie o dokonanie oględzin pojazdu po naprawie i zapłatę za wykonaną usługę. Pozwana, której przedstawiciele badali uszkodzenia pojazdu w dniach 19 sierpnia 2011r. oraz 15 listopada 2011r., tj. przed naprawą, wskazała, że szkoda w pojeździe została oceniona jako całkowita, a kosztorys sporządzony przez powoda jest nieprawidłowy. Zdaniem pozwanej pominął on koszty związane z uszkodzeniami ramy motocykla, która zgodnie z zaleceniami producenta kwalifikuje się każdorazowo nie do naprawy, a do wymiany co znacznie podnosi całkowity koszt naprawy pojazdu i generuje tzw. szkodę całkowitą. Tym samym pozwana odmówiła zmiany kwalifikacji szkody i odmówiła pokrycia kosztów poniesionych przez powoda z tytułu naprawy pojazdu. Powód, który naprawy motocykla dokonywał własnoręcznie, sprawdzał stan ramy pojazdu zgodnie z zaleceniami diagnostów pozwanej i nie stwierdził jej uszkodzenia, a tym samym podniósł, że wymiana ramy nie była potrzebna. Zdaniem powoda niesłuszne zapatrywanie pozwanej co do konieczności wymiany ramy pojazdu spowodowało znaczne zawyżenie kosztów jego naprawy, a co za

tym idzie wypłatę zaniżonego odszkodowania należnego poszkodowanemu, a następnie na skutek cesji powodowi, w związku z zakwalifikowaniem szkody jako całkowitej.

W dniu 16 sierpnia 2012r. w sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądzający od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu. W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 5 września 2012r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Pozwana wskazała, że producent motocykli nie dopuszcza technologii naprawy ramy pojazdu, wskazując każdorazowo konieczność jej wymiany. Podniosła także, że wedle jej wiedzy motocykl był poddany wcześniejszym naprawom, które ze względu na swój zakres miały wpływ na parametry techniczno-eksploatacyjne i bezpieczeństwo ruchu, a napraw tych, zdaniem pozwanej, dokonano niezgodnie z technologią producenta, co potwierdza konieczność wymiany elementu ramy. Zdaniem pozwanej także sam wydruk z pomiaru geometrii pojazdu przedstawiony przez powoda nie daje możliwości identyfikacji faktycznego stanu pojazdu po naprawie. Pozwana zarzuciła wreszcie, że podczas uprzedniej naprawy pojazdu dokonano w nim naprawy zbiornika paliwa, który wedle zaleceń producenta również jest kwalifikowany każdorazowo tylko i wyłącznie do wymiany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2011r. motocykl marki K(...), o numerze rejestracyjnym (...), doznał uszkodzeń mechanicznych na skutek wypadku. Ówczesnie jego właścicielem, a jednocześnie kierującym pojazdem, był J. S., posiadający aktualną polisę ubezpieczeniową Autocasco wykupioną u pozwanej.

(Dowód: -fakty bezsporne,

-zgłoszenie szkody komunikacyjnej, k. 110-111 akt)

Przedstawiciele pozwanej dokonali dwukrotnie oględzin uszkodzeń pojazdu, tj. w dniu 19 sierpnia 2011r. w stanie nie rozłożonym motocykla oraz w dniu 15 listopada 2011r. w stanie rozłożonym, każdorazowo kończąc oględziny poprzez wystawienie dokumentu oceny technicznej, gdzie wskazywano elementy pojazdu podlegające wymianie, a także dołączano kosztorys kalkulacji naprawy. Z dokumentów tych wynika jedynie zalecenie „ustawienia pojazdu na ramę” celem sprawdzenia czy nie została ona uszkodzona.

(Dowód: -fakty bezsporne,

- ocena techniczna z dnia 19 sierpnia 2011r., k. 11-12 akt,

- kalkulacja naprawy, k. 15-16 akt,

-ocena techniczna z dnia 15 listopada 2011r., k. 17-18 akt)

Powód przyjął od właściciela motocykla zlecenie jego naprawy oraz reprezentowania go w procesie likwidacji szkody z ubezpieczycielem, o czym zawiadomiono pozwaną pismem z dnia 18 sierpnia 2010r. Pozwanej przedstawiono jednocześnie wynik badania pojazdu wykonany przez powoda, tj. Certyfikat Pomiaru Geometrii.

(Dowód: - pismo z dnia 18 sierpnia 2010r. ,k. 4 akt,

- Certyfikat Pomiaru Geometrii, k. 22 akt)

Po dokonaniu naprawy i przywróceniu pojazdu do stanu przydatnego do użytku powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...), przesyłając pozwanej jednocześnie drogą elektroniczną zdjęcia motocykla po naprawie oraz wymienionych części. Wiedząc, że pozwana wypłaciła J. S. odszkodowanie w wysokości 12.300zł (zgodnie z wycenieniami pozwanej traktującymi o zaistnieniu szkody całkowitej pojazdu), powód wezwał pozwaną do zapłaty różnicy kwoty wynikającej ze wspomnianej faktury, tj. kwoty 6.342zł.

(Dowód: - pismo powoda z dnia 19 marca 2012r., k. 26 akt,

- faktura VAT nr (...), k. 27 akt)

W dniu 14 kwietnia 2012r. powód zawarł z J. S. umowę cesji wierzytelności, na mocy której nabył on wierzytelność przeciwko pozwanej wynikającą ze szkody z dnia 14 sierpnia 2011r. Pismem z dnia 2 maja 2012r. powiadomił o tym fakcie pozwaną ponownie wzywając ją do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

(Dowód: - umowa przelewu wierzytelności, k. 30 akt,

- pismo powoda z dnia 2 maja 2012r., k. 31 akt)

Pismem z dnia 10 maja 2012r., pozwana przedstawiła powodowi swoje stanowisko w sprawie, wyjaśniając, że szkodę pojazdu uznano za całkowitą. Wedle ustaleń pozwanej wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień wystąpienia szkody wynosiła 27.500zł, a wartość pojazdu uszkodzonego wynosiła 15.200zł. Wartość kosztu naprawy pojazdu ustalono na 26.055,25zł, a tym samym koszt ten przekracza graniczną wartość 70% wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień powstania szkody, co tym samym kwalifikuje szkodę jako całkowitą. Różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz wartością pojazdu uszkodzonego w kwocie 12.300zł przekazano poszkodowanemu. Pismem tym pozwana wyraziła także brak uznania dla kosztorysu naprawy sporządzonego przez powoda i brak zrozumienia dla nieuwzględnienia uszkodzeń ramy pojazdu.

(Dowód: -pismo pozwanej z dnia 10 maja 2012r., k. 34 akt

- przyznanie odszkodowania, k. 65 akt,

-operat szacunkowy, k. 66 akt

-kalkulacje naprawy, k. 75-79 akt,

-arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, k. 80-81 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie był fakt zaistnienia szkody komunikacyjnej w motocyklu objętym ubezpieczeniem AC w ramach działalności ubezpieczeniowej pozwanej.

Bezspornym był także fakt przyjęcia na siebie odpowiedzialności przez pozwaną za skutki zdarzenia z dnia 14 sierpnia 2011r.

Spornym okazało się to, czy w wyniku zdarzenia z dnia 14 sierpnia 2011r. doszło do uszkodzenia ramy motocykla i czy wymagała ona wymiany na nową, a tym samym czy pozwana zasadnie oszacowała szkodę pojazdu jako całkowitą.

Zdaniem Sądu, po wnikliwej ocenie całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, zarówno w postaci dokumentów jak i dowodów osobowych, powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Z dokumentów załączonych do akt sprawy wynika, że powód zastosował się do zaleceń diagnostów pozwanej, wynikających z ocen technicznych z dni 19 sierpnia 2011r. i 15 listopada 2011r. Trudniąc się zawodowo naprawą motocykli powód ustawił uszkodzony pojazd na ramie i ocenił, że nie doszło do uszkodzenia tego elementu. Co więcej, potwierdził swoje badanie stosownym dokumentem /k. 22 akt/, a także w toku całego procesu likwidacji szkody był w stałym kontakcie pisemnym z pozwaną i informował ją zarówno o wszystkich podjętych przez siebie działaniach jak i oczekiwał na jej dalsze zalecenia jak np. w kwestii przeznaczenia uszkodzonych części pojazdu. Wydaje się, że podnoszony przez pozwaną fakt, iż producent zaleca bezwzględnie, aby w przypadku uszkodzenia ramy motocykla jej nie naprawiać tylko wymienić na nową, nie ma żadnego znaczenia dla przedmiotowej sprawy, gdyż do uszkodzenia ramy motocykla nie doszło. Pozwana w żaden sposób nie udowodniła, że fałszywe są twierdzenia powoda, który stwierdził w wyniku badania pojazdu,

że tego uszkodzenia jest brak. Tym samym założenie pozwanej o istnieniu uszkodzonej ramy w motocyklu marki K.(...)o numerze rejestracyjnym (...)w wyniku zdarzenia z dnia 14 sierpnia 2011r. nie znajduje w ocenie sądu żadnych podstaw. Dając zaś wiarę twierdzeniom powoda o braku tego uszkodzenia, popartego przeprowadzonym przez niego badaniem i naprawą pojazdu, należy stwierdzić, że oszacowanie zakresu szkody nie było właściwe, podobnie jak wymiar wypłaconego odszkodowania. Także zeznania świadka, J. S./k. 143 akt/, który sam z wykształcenia posiada wiedzę techniczną dotyczącą pojazdów wynika, że uszkodzenia motocykla nie były znaczne, co również przeczy zasadności uznania szkody za całkowitą. Świadek zaprzeczył jakoby kiedykolwiek dokonywano w jego motocyklu napraw niezgodnych z zaleceniami producenta, a także zaprzeczył twierdzeniom pozwanej, wedle których zbiornik paliwa miał być uszkodzony już wcześniej w przeszłości podczas innego wypadku, a następnie naprawiany mimo zaleceń jego wymiany.

Zdaniem sądu, pozwana nie udowodniła podnoszonych przez siebie twierdzeń. Nie wykazała w żaden sposób, że do uszkodzenia ramy motocykla marki K.(...)o numerze rejestracyjnym (...)faktycznie doszło. Nie wykazała także, że wcześniejsze naprawy tego pojazdu wykonano niezgodnie z właściwą technologią czy zaleceniami producenta, a wręcz zaprzeczają temu twierdzenia świadka. Świadczeniem zasadniczym ubezpieczyciela jest udzielanie ochrony ubezpieczającemu poprzez ponoszenie ryzyka zajścia wypadku ubezpieczeniowego, czego konsekwencją, zgodnie z art. 805 §2 k.c. jest świadczenie polegające na zapłacie określonego odszkodowania. Wykładnia regulacji traktującej o miarkowaniu odszkodowania, tj. art. 824¹ k.c., mówi o zasadzie nie przyznawania odszkodowań wyższych aniżeli wartość zaistniałej szkody, bo to prowadziłoby to bezpodstawnego wzbogacenia się ubezpieczonego. Per analogiam należy też rozumować w drugą stronę, a zatem jedynym uzasadnionym miernikiem wysokości wypłaconego odszkodowania jest wartość szkody dotyczącej przedmiotu ubezpieczenia.

Mając na względzie okoliczności opisane powyżej orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 805 §2 k.c. w zw. z art. 824¹ k.c. oraz w związku z umową ubezpieczenia stron.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w całości. Pozwaną obciążono także kosztami zastępstwa procesowego powoda na podstawie par. 6 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).